

GALVIJŲ LEUKOZĖS IMUNOLOGINIAI ASPEKTAI

Juozas Pieškus

Imunologijos institutas, Mokslininkų 12, LT-2600 Vilnius, tel. 72 91 92

Mintautas Tamašauskas

Lietuvos veterinarijos akademija, Tilžės 18, LT-3022 Kaunas, tel. 26 03 83

Santrauka. Galvijų leukozę sukelia galvijų leukozės virusas (GLV), kuriuo užsikrėsti gali kiekvieno amžiaus gyvulys, net ir jų embrionai. Liga dažniausiai pasireiškia subkliniškai. Tik maždaug 30% infekuotų gyvulių prasideda persistuojanti limfocitozė, o 1-10% jų atsiranda navikų. Pagrindinis infekcijos požymis yra kraujo serumo antivirusiniai antikūnai, kurių atsiranda praėjus kelioms savaitėms po užsikrėtimo virusu. Antikūnų kiekis kraujo serume nepastovus, bei jų lieka visą gyvulio gyvenimą. Infekcija nustatoma identifikuojant virusą, jo sintetinius baltymus arba netiesioginiu būdu kraujo serume ar piene serologiškai nustatant virusų antikūnus. Specifinių kovos priemonių (vakcinų, serumų) nėra.

Šiame straipsnyje apžvelgiami naujausi literatūros duomenys apie galvijų leukozės virusą, jo sąveika su imunokompetentinėmis ląstelėmis, organizmo reakciją į virusinę infekciją, antivirusinių vakcinų kūrimo ir taikymo perspektyvas.

Raktažodžiai: galvijų leukozės virusas (GLV), limfocitai, imunoglobulinai, antikūnai.